

byggede den Paastand, som jeg havde fremsat.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. P. Munch, som sagde om den Sammenligning, jeg havde anstillet mellem Køge Bugt og Dardannelerne, at hvis jeg fik Beretningerne dernede fra læst, vilde jeg aldrig mere føle mig fristet til at sammenligne disse to Ting. (Afbrydelse). Det havde han en Succes paa, og det ærede Medlem Hr. Sneum føler nu Trang til at blive slaaet fast i Historien som en af dem, der giver denne Bemærkning sin Tilslutning. Jeg skal ikke gøre nogen Indsigelse derimod. Den Udtalelse, jeg fremsatte, byggede paa en Udtalelse af en af de mest fremragende Søofficerer, og jeg har fra en anden udmærket Søofficer faaet nogle Oplysninger med Hensyn til Dardannelerne, som jeg skal nævne her.

Minerne dernede foranledigede den første Dag, at 3 Kampskibe, nemlig et fransk paa 12 000 t og to engelske paa henholdsvis 13 000 og 15 000 t, sank, og en stor Krydser paa 20 000 t blev ukampdygtig for flere Uger; og en tysk Undervandsbaad sænkede den 25. Maj et engelsk Kampskib paa 12 000 t og den 27. Maj et engelsk Kampskib paa 15 000 t. Det havde til Følge, at England trak sine nyeste og bedste Kampskibe hjem og trak alle Kampskibene tilbage til en sikker Afstand, hvor de var sikrede mod Undervandsbaadens Angreb. Nu vil det ærede Medlem Hr. P. Munch maaske sige ligesom det ærede Medlem Hr. Sneum sagde forleden Dag ved et Møde, at der var saa mange Klipper ved Dardannelerne. Og dertil vil jeg svare, at Klipper er jo ikke bestemt til at sejle paa, og at det, det kommer an paa i den Henseende, nu mere er Vandforholdene; og enhver, der har beskæftiget sig en lille Smule med disse Forhold, ved, at det er meget vanskeligere at gøre Miner til et virkningsfuldt Forsvarsmiddel i Farvande med stor Dybde og stærk Strøm, end i Farvande, der er som Køge Bugt. Det ved enhver. Men det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelser er jo et smukt Vidnesbyrd om det, jeg saa ofte har beundret hos ham: den fuldkomne Uberørthed, hvormed han er gaaet igennem sin mangeaarige Virksomhed som Forsvarsminister.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har talt om, at jeg havde sagt, at Forslaget var grundlovsstridigt, og det forbavser mig, for jeg har altid vurderet det ærede Medlem saaledes, at han var i Stand til at forstaa, hvad der blev sagt. Jeg sagde netop, at

jeg vilde ikke bruge det Udtryk „grundlovsstridigt“ — jeg nærer ikke Tvivl om, at man vilde have brugt det imod os fra anden Side, hvis vi havde gjort noget lignende — men jeg sagde, at dette Forslag laa udenfor Grundlovens Forudsætninger. Det er ikke helt det samme. Det er beklageligt, at det ærede Medlem er kommet til at sige det, for derved er denne Urigtighed gaaet rundt i hele den radikale Presse, der er den eneste her i Landet, som kan konkurrere med den socialdemokratiske Presse i Retning af nøgtern og sandhedskærlig Gengivelse af Modstandernes Udtalelser.

Naar det ærede Medlem sagde med Hensyn til Folkeforbundet, at der var ingen, der mistænkte Danmark eller andre nordiske Lande for den mindste Tilbøjelighed til at vige ud fra Folkeforbundsforpligtelserne, saa forekommer denne Udtalelse mig oprigtig talt noget dristig, naar man anlægger hele sin Argumentation her paa dette, som jo meget klart var den højtærede Udenrigsministers Standpunkt, at overfor Folkeforbundet har vi kun meget begrænsede Pligter, men de fulde Rettigheder. Jeg tror oprigtig talt ikke, at en saadan Optræden vilde være egnet til at styrke vor Stilling i Folkeforbundet. Overfor de Forpligtelser, der paahviler os efter Folkeforbundstraktaten, søgte det ærede Medlem saa Ly i den Betragtning, at der ogsaa efter Pagtens Oprettelse — det staaer Spalte 1808 — vil være Plads for Lempelser for Magter, der udsættes for særlige Ubehageligheder, uden at deres Medvirken var særlig værdifuld. Jeg tror ikke, at den Betragtning rummer nogen videre Trøst, for der er jo den Svaghed ved det, at Danmark er et levnedsmiddelproducerende Land, og at Danmarks Medvirken derfor altid vil være særdeles værdifuld i en Tvangssituation, hvor Folkeforbundet ønskede at virke paa et genstridigt Medlem eller en Stat udenfor Forbundet.

Derimod hørte jeg naturligvis med Glæde det ærede Medlem udtale, at de gamle Neutralitetsregler var i Kraft. Det strider paa en for os meget tiltalende Maade mod det, som den højtærede Udenrigsminister søgte at hævde i Aften. Det ærede Medlem forstaaer ganske vist disse Pligter paa en noget anden Maade end vi, og det samme gør jo den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Forsvarsminister siger, at her henviser man til Udlandets Opfattelse, den skal vi rette os efter, men naar vi nu faar forelagt Konventionerne om 8 Timers Arbejdsdagen,